

Nom:

Jessica Esteves

Territori originari:

Perú

D'on ets? Soc del Perú. Els meus pares són del nord del país, de la zona de Trujillo, però jo en realitat soc de Lima, la capital. Totes dues zones m'encanten.

Com va ser la teva arribada a Catalunya? Vaig arribar fa vint anys per estudiar un grau de dret polític a la UAB. Al Perú havia estudiat advocacia i treballava a la ciutat de la justícia. La meua idea era tornar, però vaig conèixer el meu marit, vam tenir les nenes... I em vaig quedar. Convalidar la titulació va ser molt difícil. Vaig fer un cicle formatiu d'auxiliar d'infermeria i fa cinc anys que treballo en un hospital.

Per què vas escollir Ripollet?

En arribar vivia a Barcelona amb la meua germana, que hi treballava d'auxiliar d'infermeria, però en casar-me, ens vam traslladar a Ripollet. Barcelona era massa car. Buscàvem un poble que fos a prop de la gran ciutat.

Què t'agrada de la ciutat? M'agrada la zona de camp, ja que pots caminar i anar a passejar fins a Montcada i Santa Perpètua, a la zona de muntanya... Durant la pandèmia ho he valorat molt. M'agrada l'església, on vam batejar la meua filla gran, el centre cultural, amb els gegants, que hi hagi una piscina poliesportiva per a tothom... M'agrada l'ambient de poble però també que tingui coses de ciutat.

Què recomanaries a algú que acaba d'arribar a Catalunya? Que no perdi el temps i aprofiti per aprendre la llengua. Durant molts anys jo només escoltava i llegia en català. Com que volia tornar al Perú no em calia i treballant de cara al públic en telemàrqueting n'anava aprenent. Afina l'orella amb els accents molt tancats, de Girona. Em peneixo de no haver fet cap curs abans.

Per què estudies català? Per la feina i per aprendre a escriure'l, per la meua filla, que sempre m'ajuda. El dia de demà ella no hi serà i jo vull ser independent. Ho faig per mi.

Quin curs fas de català? Ara faig Elemental 1.

Un truc per aprendre català? Quan acaba la classe faig els deures, parlo amb la meua filla i practico. També escolto molta música per sentir com parlen. Escolto música mentre cuino i vaig repetint el que diuen.

És fàcil parlar català al carrer? No; la gent em canvien al castellà, encara que els digui que estic estudiant català. A la feina algunes infermeres em parlen en català perquè els ho demano però si no també canviarien. Hi ha comerços on em veuen i canvien de llengua. M'imagino que és perquè treballen de cara al públic i tenen pressa. Jo els dic que em parlin en català i no hi ha manera. Menys als pobles o en ciutats petites com Vic i Girona, tothom canvia. La manera d'aprendre català és no canviar de llengua i així tothom s'obligaria a aprendre la llengua, com passa quan algú va a viure al Perú o a Alemanya.

Què en penses, dels catalans? La gent que em van acollir era una comunitat molt amable, de barri. Em

Curiositat lingüística

Quines llengües parles? Parlo castellà i una mica d'anglès, perquè a Amèrica mesclen paraules de castellà i d'anglès de manera natural. Per exemple, diem «a full», «lunch»... I al cine veiem les pel·lícules en l'idioma original.

Ens dius alguna expressió típica del Perú? Jo sempre dic «eres un cojudo». El meu marit al principi es pensava que era una paraula afectuosa, creia que volia dir «quins collons!», quan jo ho deia quan em treia de polleguera, volent dir «tonto»! També és molt típic del nord del país dir que algú és «conchudo», o sigui, que té cara, que és un penques. Per exemple, si menges gratis a casa meua i vols que t'ho portin tot. El meu marit ja diu això a la seva feina!

Quina és la teua paraula preferida en català? «T'estimo». M'agrada com sona. La meua filleta petita és qui em parla en català i m'agrada molt la sonoritat quan el parla.

tractaven cortèsament, fins i tot massa: m'acompanyaven als llocs si no sabia anar-hi! L'ambient social és molt diferent: aquí hi ha ordre i respecte per la gent i per les coses, i una voluntat de fer les coses bé.

Hi ha alguna cosa de la societat catalana que t'hagi sorprès? Al principi els noms de les coses em confonien, o alguns noms em feien riure, com «peruqueria».

Què trobes a faltar del teu lloc d'origen? Trobo molt a faltar els meus pares, que són grans, i també la meua gent, els cosins, tiets... ■